

и до днешниятъ день, даже и въ по главните европейски господарства, не съществуватъ подобни пчтища. Отъ старовременните народи само римляните сж правиле нѣщо подобно, но и тѣхните пчтища не сж имаме онова значение, което имъ са дава отъ съвременното човѣчество и отъ разумните мравки. Ето що говори Цимерманъ за тие умни и трудолюбиви животинки: „На сухите поляни, въ горите, ние можеме да видиме, че два мравунека, които са намиратъ единъ отъ други на разстояние отъ сто стжки, са сжобщаватъ между себѣ си съ шосенъ пжтъ. Гжстите тревенни перца сжставляватъ за мравките по-непроницаема преграда, нежели за човѣкътъ бразилските гори. Въ тая гора отъ тревенни перца, мравките катурятъ джрветата, тжтрятъ ги настрана и по очистенниятъ отъ сѣка една растителность пжтъ могатъ да ходатъ по триесетъ животинки нарѣдъ. Отдѣлните джрвета или тревенните перца, сж отрѣзани близо до корѣцътъ и натрупани сж на страна; пжрстъта и пѣсакътъ сж изкопани и изхвжрлеви така сжщо отвжнъ пжтътъ; най-послѣ, подкочано е основанието на ливадите и прохоятъ е наложенъ съ ягка замазка отъ гнила и отъ пѣсакъ. Надъ тие пчтища работатъ 30,000 мравека, подъ надзирателството на други, които не работатъ.“ Питане е сега, какъ тие мраве-надзиратели разбиратъ другите и какъ имъ даватъ своите приказания? Разбира са, че това не е вече инстинктъ*).

*) Думата инстинктъ произхожда отъ латинското съществително *instinctus*, и произхожда отъ глаголътъ *instinguere* — да са подбуждава. Подъ тая дума днесъ подразумѣватъ врожденното чувство на животните, което ги накарва да тжрсатъ полезното и да избѣгаватъ вредителното.